

Венцислав Занков

Не гора, а неоново технологично градско дърво (За изложбата „Пред мен“)

*Тъжно ехтят камбаните на далечния храм.
Този път е безлюден.*

Изложбата „Пред мен“ е визуална симбиоза на две теми: две кризи, преплетени в човешкото поведение – екологичната и социалната, породена от пандемичните обстоятелства, които прерастват в екзистенциална криза и питане за човешкото. Тази метафора на психични пространства и визии за самотата и изолацията в една природа в своя край при дадени обстоятелства може спокойно да има заглавие „Последната разходка“.

Дърветата, представени в голямоформатна живопис, не са гора, а по-скоро единични същности, оголени корони, напрегнато впити в мрачно небе. Мъртва природа или притихнал живот: Nature morte / Still Life. Неоново технологично градско дърво свети в кървавочервено и напомня на кръвоносни съдове. Микроото става макро и засилва тревожността.

Запечатани в чугун стърчат смалени впечатления от разходка, дълга разходка в неподходящ сезон? Корони-пипала? Или това са чугунени бонсай за дома в забранено време? Желязо и органика си взаимодействат или противоречат? Ръждясали дървета.

Самотна постапокалиптична антропоморфна фигура стои загледана нагоре. Човешкото присъствие е сведено до своя минимум. Това отваря въпроси, отговори няма. Екзистенциалната екология за природата на човека – какво става с човека, какво остава от човека, какво остава човекът, къде е оставен човекът – превръща изложбата в метафора за срутено битие.

Заглавието „Пред мен“ остава отворено: стои (вече!) пред мен или предстои? Зададени едновременно.

ПРЕД МЕН. Венцислав Занков, живопис и скулптура
02.06 – 30.06.2020, Галерия „Райко Алексиев“
ул. „Г. С. Раковски“ 125, София

С подкрепата на

Централен фонд за стратегическо развитие към Настоятелството на НБУ

Венцислав Занков (р. 1962) е доцент в департамент „Визуални изкуства“ на НБУ, магистър по филмово и телевизионно изкуство, доктор по изкуствознание и изобразително изкуство, психодрама-асистент. Завършил е скулптура в НХА (1988). Стоял е зад множество инициативи и кураторски проекти, сред които седмичният дискуссионен клуб „На тясно“ в Хамбара (2004-2008), вестник „39 грама“ (2005-2008), Фондация за съвременно изкуство „Венцислав Занков“ (основана 2009), Железен орден за съвременно изкуство „Венцислав Занков“ (учреден 2010), „Всичко за мъжа“ (2004-2008) съвместно с „Гьоте институт – България“, „White, male, straight“ project (2002) с подкрепата

на програма „Про Хелвеция“. Куратор за България на международни видеоарт проекти, организирани от Magmart, Италия (2013-2019). Самостоятелни изяви: „Последните граждани на Кале“, скулптура, стротелен обект НБУ (2016) и Артиум, Сердика център (2016); „О, щастливи дни“, голямоформатна живопис и скулптура, галерия „Райко Алексиев“ СБХ (2014) с подкрепата на Централен фонд за стратегическо развитие към Настоятелството на НБУ и СБХ. Автор на множество публикации в периодичния печат и в интернет. Работи в областта на живописата, скулптурата, видеото, инсталацията, пърформанса, новите медии.

